

Irak, og vi skal ikke være der én dag længere end højest nødvendigt.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror, at det, som både befolkningen og Folketinget ville være mere interesserede i end disse meget banale og i virkeligheden intetsigende erklæringer fra statsministerens side, er et klart svar. Er statsministeren indstillet på aktiv selvstændig dansk handling, jeg havde nær sagt bare i forlængelse af den tale, som den britiske premierminister holdt forleden?

Her var der – uanset hvad man mener om nabolandenes regeringer – klare antydninger af nødvendigheden af at inddrage dem for overhovedet at have en chance for at stoppe blodsudgydelsen, men også en understregning af det, som den britiske premierminister faktisk sagde meget klart i sin begrundelse for overhovedet at gå med i krigen i Irak i 2003: Man får ikke fred i Mellemøsten uden at gøre en anderledes aktiv indsats for en retfærdig løsning af det palæstinensiske problem.

Har statsministeren nogen som helst overvejelser, der bare, om jeg så må sige, i offensiv kraft er på højde med Tony Blairs?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bare sige til hr. Mogens Lykketoft, at vi løbende er i god og tæt kontakt med netop briterne, fordi vi jo samarbejder militært med briterne i det sydlige Irak. Jeg er i øvrigt meget enig i hovedlinjerne i det, som premierminister Blair har sagt.

Rune Lund (EL):

Vi har haft lejlighed til at diskutere den såkaldt nye strategi, som statsministeren mener er nødvendig. Statsministeren annoncerede jo den 25. oktober, at der nu skulle være en ny strategi. Samme dag i Folketinget havde statsministeren en lang debat med Enhedslisten om, hvad den strategi dog kunne gå ud på. Der kom ingen klare svar.

Vi havde en tilsvarende debat den 8. november. Derefter tænkte vi, at nu havde statsministeren haft fjorten dage til at tænke, og så var der måske kommet nogle konkrete tanker på bordet. Det var der ikke.

Og så er vi her igen i dag.

Det, statsministeren sagde til hr. Villy Søvndal, var, at hvis man gjorde sig nogle konkrete tanker om, hvad en ny strategi eller en exitstrategi kunne bestå i, så var hr. Villy Søvndal nok

ikke den første, statsministeren ville dele de tanker med. Det var det samme, statsministeren sagde i sidste uge til Enhedslisten: Hvis statsministeren havde sådanne tanker, var det nok ikke Enhedslisten, statsministeren ville dele dem med.

Men spørgsmålet er: Deler statsministeren sådanne tanker med andre partier her i Folketinget? Og hvilke partier er det i givet fald?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi er naturligvis villige til at dele vores tanker med de partier, som har lyst til at bakke op bag en bredt forankret indsats i Irak for at hjælpe den demokratiske regering i Irak med genopbygning og med at sikre udviklingen af et stabilt demokrati.

Rune Lund (EL):

Der blev ikke svaret på mit spørgsmål. Jeg stiller spørgsmålet en gang til: Bliver der ført diskussioner mellem statsministeren og andre partier her i Folketinget om, hvad den nye strategi konkret skal gå ud, og hvilket parti er det i givet fald, der er tale om?

Hvis ikke statsministeren kan svare på det, må man gå ud fra, at statsministeren ikke fører nogen som helst diskussion med andre partier, og at statsministeren ikke har gjort sig nogen som helst tanker om, hvad en ny strategi kan gå ud på.

Foregår der samtaler med andre partier i Folketinget om en ny strategi i Irak, ja eller nej?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg – og jeg tror mange herinde – har den gode tradition, at man godt kan føre samtaler med hinanden, uden at det nødvendigvis skal stå i avisen hver dag, og uden at man hver gang skal stå til regnskab over for Enhedslisten.

Villy Søvndal (SF):

Spørgsmålet lød, om regeringen har en selvstændig plan for en dansk exitstrategi fra Irak. Efter at vi har hørt statsministeren, er svaret nej. Den danske regering har ikke nogen som helst plan.

Jeg synes næsten, at statsministeren i dag holder en tale om, at vi tværtimod er på rette vej, og at vi derfor bare skal fortsætte det, der er i gang. Det er jo tragisk ud fra virkeligheden på Jorden, om man så må sige. Irakerne flygter, irakerne bliver dræbt, kaos breder sig, og den danske statsminister har ikke nogen som helst plan.